

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 262.

Femte Session.

81de Møde.

Torsdagen, den 4de Februar.

(Fortf.)

Monrad: De sidste Ord af den ærede Marineministers Foredrag havde det Dunkle, som efter min Mening laa i Begyndelsen af samme, at han ikke vilde yttre sig om det Formaal, hvortil dette Mandskab skulde udfrikses, saaledes at det lodes ubestemt, hvortil det skulde bruges; Slutningen af hans Foredrag tilfendegav nemlig udtrykkelig, at det skulde bruges til Politieffibe, til Skibe, der skulde tjene til at holde Orden. Dette Forslag om en overordentlig Udskrivning er, som allerede bemærket, det første Forslag, der staaer i Forbindelse med Regjeringens Neutralitets-erklæring. Jeg maa tilstaae, at selve denne Erklæring staaer noget gaadefuldt, noget besynderlig for mig; saaledes som den ligger for, bærer den Præget af en Fremtrængen uden Nødvendighed paa den politiske Stueplads. Den gjør et eget Indtryk paa mig, det er, som om jeg saae to Mænd, der stode og knyttede Haand mod hinanden og vare ifærd med at komme op at slaaes, og saa to Smaapiger vilde sige: „Vi vilde ikke blande os ind i Eders Strid.“ Dersom der ikke er ganske særegne Forhold og Omstændigheder, der kunne retfærdiggjøre denne Fremtrængen paa den store politiske Stueplads, saa forekommer det mig, at der ikke vilde have været nogen Anledning til at henlede Verdens Opmærksomhed paa sig i en saadan Grad, som skeet er; jeg maa imidlertid udtrykkeligt tilføie, at vi jo her aldeles ikke vide, om der har været saadanne særegne Forhold, hvorved det af Regjeringen gjorte Skridt bliver berettiget, — det vide vi ikke; thi Ministeriet har jo ladet det beroe ved blot

at meddele os Erklæringen, uden tillige at meddele de Forhold, de Omstændigheder, som have foranlediget Erklæringen. De Betyngsgrunde, som have bragt Regjeringen til at træde saa hurtigt og saa ilfsomt op i denne Sag, ville vel imidlertid blive nærmere oplyste under den foreliggende Sags Behandling.

Naar jeg betragter den foreliggende Sag i og for sig, saa kan jeg ikke nægte, at jeg, skjøndt jeg jo ikke er sagkyndig i det Sag, dog forundrer mig over, at jeg ikke tilfulde kan forstaae Betydningen af denne Udskrivning. Der er sagt, at den skal tjene til at forstærke Politiet paa vore Kyster, til Politieffibe; men jeg veed ikke, hvortil et saadant forstærket Politie paa Kysterne egentlig skal tjene, om der er nogen sær Anledning dertil. Vi have jo seet store Flaader i vore Farvande, vi have jo seet store Flaader krydse heromkring, uden at man har fundet nogen Anledning til derfor at oprette saadanne Politieffibe eller indføre en saadan Forstærkning af Politietilsynet, og det har da ogsaa vist sig, at der alligevel har været Ro og Orden paa Havet. Vel er det sandt, at, naar saadanne Skibe løb ind i Havnene, da kunde det større Mandskab derfra, der gaaer i Land, give Anledning til Forstyrrelse; men i saa Fald er det da ikke Politieffibene eller Matroserne derpaa, som kunne bidrage til at opretholde Orden. Men, som sagt, jeg indrømmer villig, at en saa kyndig Mandes Mening, som den ærede Marineminister vistnok er, maa have større Vægt end min Formening, eftersom jeg ikke er sagkyndig hert. Dertilmod forekommer det mig at være indlysende, at, dersom det skulde være nødvendigt at forstærke Politiet paa vore Kyster, vilde det være hensigtsmæssigt hertil at anvende de Kræfter, hvorover Ministeriet allerede nu kan